GLORIA

ELLER

ÖDETS HAND.

(Forts. från föreg. nr.)

Gloria såg framför sig en man till synes mellan trettio och fyrtio år, högväxt och med en ädel hållning, klädd i en enkel men välsittande dräkt. Det präktiga huvudet satt väl på axlarna. Ansiktet var något blekt och dragen tunna men lystes upp av de mörka, något sorgsna ögonen, och huvudet var omgivet av glänsande svarta lockar.

Så snart applåderna äntligen tystnat, bugade han sig igen och såg upp.

Då slog Gloria ned sina ögon och lyssnade.

Han började tala, och den första effekten på allt var nöjet att höra en röst, vars välljud lät som den härligaste musik.

Han sade, att han kommit till dem för att vädja till deras hjärtan och till förmån för de mest oskyldiga och de mest hjälplösa varelser på Guds gröna jord — övergivna, fattiga barn, som brott och nöd lämnat att förgås, om de icke blevo tillvaratagna av barmhärtiga händer. Övergivna kunde de kallas i ordets vidsträcktaste bemärkelse, i saknad av kläder, föda, husrum och skydd och uppfostran — i saknad också av förmågan att klaga sin nöd. Och detta icke tillföljd av deras eget fel, ty de voro lika harmlösa som de voro hjälplösa, lika oskyldiga som olyckliga.

Därpå uppdrog föreläsaren en livlig och upprörande skildring av det liv, dessa arma varelser förde i Londons talrika "slum"-distrikt och andra tätt bebyggda stadsdelar i England. Han vädjade till de församlade förnäma och rika medlemmarna av den klass, som själv ej vet vad nöden är, att komma dessa olyckliga till hjälp ej allenast med en skärv av sitt överflöd för tillfället utan genom att intressera sig för deras öden och personligen taga del i det räddningsarbete, åt vilket han, föreläsaren, invigt sitt liv, viss om att han aldrig skulle kunna ägna sina krafter åt ett värdigare mål. Ty detta var, sade han, den enda solida grunden för allt reformarbete, utan vilken alla strävanden för förbättringar i socialt hänseende måste bliva ofullständiga och vanligtvis åtan den ringaste nytta. Han utvecklade sitt ämne med en vältalighet, som gjorde det livligaste intryck på varenda en av hans många åhörare och övertygade de flesta. Den organisation, han ville hava genomförd, kunde emellertid icke genast fullbordas, varför han ansåg, att flera möten skulle vara nödvändiga, och han bönföll sina åhörare att ånyo samlas på detta ställe för att överlägga om detaljerna i hans plan. Med deras tillåtelse ville han usätta tiden för nästa möte till påföljande fredag. Och utan några oratoriska grannlåter slutade han sitt föredrag med detta tillkännagivande.

Hans åhörare voro ännu under inflytande av hans vältalighet, då han upphörde att tala, och de sutto för några ögonblick tysta och orörliga på sina platser. Därpå brast en bifallsstorm lös. Men då hade John Servant redan dragit sig tillbaka lika obemärkt som han kommit.

Under hela föredraget hade åhörarnes uppmärksamhet varit så spänd, att man icke hörde ett ljud utom föreläsarens röst i salen. De vanliga korta samtalen och viskningarna, sådana frågor som "observerade ni vad han sade?" eller "vad tycker ni om det påståendet?" eller kvinnliga utrop och meddelanden om förtjusning hade alldeles uteblivit. Men så snart föreläsaren försvunnit, bröts denna förtrolning och man kunde säga, att varenda en av åhörarna hade något att meddela sina grannar.

Miss Agrippina vände sig till Gloria och sade:

— Mitt kära barn, jag tar tillbaka vartenda ord jag sagt om John Servant. Det är en man, vars hjärta är fyllt av en varm och oegennyttig kärlek för mänskligheten och livad av de ädlaste känslor att vara till nytta för sina medmänniskor. Jag är riktigt glad att jag kom med dig. Han gjorde ett så starkt intryck på mig med sitt föredrag, att jag i morgon dag skall giva hundra pund till hans understödsfond, och i mitt testamente skall jag tillägkoma den med en donation på minst ett tusen pund. Men Gloria, vad går åt dig? utbrast den gamla damen, då hon icke fick något svar och vändande sig om såg Gloria ögonblick, då hon fick underrättelsen om David Lindsays hemska olycksöde.

— Kom, Gloria! Alla de andra ha ju rest sig och lämnat salen. Vad fattas dig, mitt barn?

— Jag vet inte vad som fattas mig. Jag vet inte om jag är vid mina sinnen eller galen. Vet inte om jag är i himlen eller på jorden. Och du tror helt säkert, att jag i hast blivit vansinnig, då jag säger dig, att John Servant är David Lindsay.

KAP. LIV.

— Han är David Lindsay, upprepade Gloria och försökte undertrycka sin häftiga rörelse.

— Vad! utropade miss Agrippina häpen.

— Jag kan endast säga, att det var David Lindsay, som nyss talade till oss från tribunen, upprepade Gloria blek och darrande.

— David Lindsay! ropade den gamla fröken och såg med ytterlig förvåning, nästan förskräckt på sin unga följeslagerska.

— Ja, ja. Det är jag alldeles säker på.

— Nej, nej, min kära Gloria, måste jag ge dig rätt i din egen förmodan, att du förlorat ditt förstånd.

— Jag kan se, att du inte tror mig, tant.

— Kom, kom, Gloria, vi äro ju nästan ensamma i den tomma salen! sade miss Agrippina med bönfallande röst, i det hon reste sig upp och fattade Glorias hand för att förmå henne att följa med.

— Tant, det är så säkert, som det finnes en Gud. Och jag..

— Låt oss fara hem, mitt barn! sade miss Agrippina i en smeksam och övertalande ton, såsom om hon talat till ett litet barn eller en person, som var mindre vetande och därför måste behandlas med yttersta mildhet.

Hon förde Gloria ut från salen, nedför trapporna och ut på gatan, varest deras vagn väntade på dem.

— Tant, sade Gloria med övertygande allvar, då vagnen satt sig i rörelse. Allt vad jag sagt är sanning. Så sant som vi sitta här tillsammans i närvarande ögonblick.

— Vad är det som du sagt mig, mitt stackars barn? frågade miss Agrippina i samma överseende ton som förut.

— Jo, att John Servant och David Lindsay äro samma person. O, store Gud, att det skulle taga en sådan vändning. Är jag vaken eller drömmer jag? Är det verklighet, äro vi här i kött och blod? Jag vet ej vad jag skall tro om mig själv, men ett vet jag, och det är att John Servant är ingen annan än David Lindsay.

— Ah, suckade tant Agrippina för sig själv, jag borde ha väntat mig det. Hennes grubbel över David Lindsays död och hennes hänförelse för den här nya föreläsaren har blandat ihop dem i hennes exalterade inbillning.

— Tant, jag måste träffa honom. Jag måste skicka efter honom och bedja honom om ett besök.

— Och varför skulle du skicka efter John Servant, mitt barn?

— Därför att han är David Lindsay, utbrast Gloria med förnyad häftighet. O, tant, det första ögonblick jag såg honom stå på talaretribunen med ögonen riktade mot golvet, kände jag mig genomilas av en obestämd fruktan och en lika oförklarlig känsla av hopp. Jag kan knappast beskriva det. Jag kände icke igen honom genast. Men då han lyfte sina ögon och började tala, visste jag ögonblickligen, att det var David Lindsay, och jag tänkte icke en minut på det omöjliga i saken, att han var död och begraven. Allt detta var mig likgiltigt. Det fanns icke längre till, ty David Lindsay stod framför mig levande.

— Men mitt barn, nu kan du ju samli dina tankar och inse din dårskap. Du vet lika väl som jag, att David Lindsay varit i himlen i dessa fem år.

— Jag bryr mig inte om att resonera med dig, eller någon annan, icke ens med mig själv. Jag endast vet, jag vet, att jag nyss sett David Lindsay framför mig och hört honom tala. Han är i livet, om han också dött och blivit begraven hundrade gånger.

— Men tänk på en annan sak, Gloria. Det här var ju en helt och hållet annan person. Han var mycket längre, två eller tre tum längre än David Lindsay.

— Det kan förefalla så, men han var ju endast tjugotre år och är nu tjugoåtta, vilken skillnad, då man ej sett honom på fem år, envisades Gloria.

— Den där karlen såg ut att vara trettiofem.

— Sorger och arbete komma en man att åldras.

— Men jag försäkrar dig, bästa Gloria, att det är en helt annan person. David Lindsay var en ädel ung man, men han var obildad och tafatt. Den här förefaller mig att vara den mest förfinade gentleman jag sett på länge.

— David var alltid en gentleman till karaktär och uppförande. Dessa är under studier och i bildade personers sällskap ha skänkt honom den yttre förfining, som du tyckte han saknade. Men vad tjänar det till att disputera om den saken, när jag vet att det var David Lindsay. Jag måste genast se och tala med John Servant, fortfor hon ivrigt. Så snart vi komma till hotellet, skall jag skicka efter honom. Och när jag övertygat mig om, att han är David Lindsay, skall jag aldrig tillåta honom att lämna mig igen.

— Mötte du hans ögon? frågade tanten, som mot sin vilja började skakas i sitt tvivel genom Glorias fasta övertygelse.

— Om jag mötte hans ögon? Ja, många gånger under föreläsningens gång, fastän jag icke kunde uthärda hans blickar utan måste slå ned mina ögon. Och likväl var det genom hans ögon och hans röst, fastän den blivit fylligare, som jag kände igen honom.

— Men även om det skulle vara David Lindsay, så kan det ju hända i alla fall att han förändrats.....

— Vad menar du, tant? avbröt henne Gloria ansligt.

— Han kanske inte längre bryr sig om dig. Kanske han lämnat alla andra intressen för det mål han föresatt sig.

— Nej, tant, det hyser jag ingen fruktan för. Du vet icke vilket oupplösligt band finnes mellan våra hjärtan.

— Och allt detta, mitt barn, kommer mig att undra, varför du någonsin lät honom avlägsna sig från dig.

— Ja, tant, det är något som jag själv undrat över. Men jag kände varken honom, eller mig själv den tiden. Jag måste se honom, jag måste.....

I samma ögonblick hade vagnen stannat framför hotellets port. Gloria sprang ut och lät miss Agrippina taga sig ur bäst hon kunde och betala för vagnen.

Så snart Gloria kommit in i sitt rum, ringde hon häftigt och tillsade den inträdande uppassaren att uppsöka hennes betjänt och genast skicka honom till deras rum. Och medan det ta ärende uträttades, satte hon sig och skrev hastigt följande biljett:

"John Servant, så snart ni erhållit detta och er tid tillåter, hav godheten infin er i Alexandra Hotell, Hyde Park, för att träka mig.

GLORIA DE LA VERA."

Hon lade skrivelsen i ett kuvert och skrev John Servants namn samt adressen till musikhandeln, där de köpt biljetterna, och så snart betjänten visade sig i dörren, gav hon honom tillsägelse att taga den första droska, han fick tag i, och lämna denna biljett på samma ställe, där han köpt biljetterna till föreläsningen. Betjänten avlägsnade sig skyndsamt för att fullgöra hennes befallning.

Under tiden hade miss Agrippina kommit upp i deras våning och slagit sig ned i en stol. Hon vidrörde icke mera det ämne, som sysselsatt dem utan fattade tag i den packe tidningar, som ankommit under deras bortovaro

— Här har jag, sade hon och vände sig till Gloria, en hel massa exemplar av hovtidningen, som jag ämnar skicka till våra vänner hemma. Drag fram din stol till bordet, Gloria, och hjälp mig att märka tidningarne och skriva adresserna.

I trots av sin ängslan och oro, sökte Gloria återkomma till det alldagliga livets förställanden och gjorde sig i ordning att lyssna till tantens prat.

Hon kastade en blick på rapporten om presentationen på hovet och fann sitt eget namn i mitten av listan på de presenterade damerna.

"Grevinnan Gloria de la Vera, presenterad av markisinnan Ambleside?" och längre ned: "Miss de Crespigney, presenterad av den amerikanska ministerns fru."

Hon hade satt ett märke vid dessa namn, enligt tantens önskan, och hade märkt några tidningsnummer, då hon fattade ett nytt och hennes blick av en händelse föll på ett ställe i tidningen, där John Servants namn förekom. Det var under rubriken "Nytt från societeten" och lydde sålunda:

"Premieministern och lady... giva middag om torsdag för hertigen och hertiginnan A., markisen och markisinnan B. och lord och lady C. etc. etc. samt mr. Lindsay (John Servant).....

Gloria läste ingenting mer utan brast ut:

— O, tant, se här, se här, läs detta!

— Ja, mitt barn, sade tanten lugnt och tog tidningen ur hennes hand samt läste notisen.

Därefter anmärkte hon:

— Men det står ju inte David Lindsay. Av detta skulle jag vilja draga den slutsatsen, att John Servants namn visserligen är Lindsay, men att han är en släkting till David och att detta förklarar den ovanliga likhet, du säger dig ha upptäckt.

Gloria såg missbelåten ut för ett ögonblick, men i nästa minut klarnade hennes anlete och hon utbrast smäleende:

— Kära tant, tro vad jag säger, att det är David Lindsay, han och ingen annan, för ingen annan Lindsay kan se ut som han, helst som han icke har några släktingar med det namnet. Har du glömt att han endast var adopterad av James Lindsay och dennes hustru, och att hans släktnamn är Gryphyn?

— Ja, det har du rätt i, medgav tanten och såg tankfull ut, då hennes sista argument berövats all kraft.

— Och nu ber jag dig icke komma med några fler invändningar eller för söka nedslå mina förhoppningar.

— Mitt barn, vad jag gör eller säger är för ditt eget bästa.

— Det är jag övertygad om. Men fastän jag själv vet, att jag icke misstagit mig och att jag kanske om några få timmar skall se David Lindsay här — se honom för att aldrig mer skiljas åt — så gör det mig ont att höra ditt tvivel. Jag vill att du skall vara lika säker på det som jag.

I sitt upprörda tillstånd sprang Gloria upp från stolen och började gå hastigt fram och tillbaka i rummet. Därpå kastade hon sig ned på soffan och vred sina händer liksom i ångest.

— Vad felas dig nu igen, mitt barn? frågade tanten. Varför sitter du inte kvar vid bordet och märker tidningarne till slut?

Jag kan inte göra det, tant. Jag försökte göra det, men jag kan inte fästa min uppmärksamhet vid någonting alls, medan jag tänker på vad de närmaste timmarne kunna föra med sig. Se ej på mig, tant, och bry dig inte om mig, fortfor Gloria och vred sig oroligt i soffhörnet.

— Det hade larit mycket bättre om jag själv gått till den där musikhandeln i st. f. att skicka Ganimed. Det borde jag ha gjort. Det hade besparat mig all ängslan. Det gör mig galen, utbrast hon och sprang upp från soffan samt började ånyo marschera av och an i rummet, medan miss Agrippina betraktade henne med oro utan att säga ett ord.

De blevo avbrutna av en knackning på dörren.

— Kom in! ropade Gloria.

Dörren öppnades och betjänten trädde in samt räckte fram en bricka, på vilken låg ett visitkort.

Gentlemannen väntar nere i hotellets vestibul, förkunnade han.

Gloria ryckte till sig kortet och läste därpå:

DAVID LINDSAY.

— Var är mr Lindsay? frågade hon med döende röst, ty hennes rörelse överväldigade henne nu. Hennes ansikte var dödsblekt, hennes lemmar darrade och hon sjönk ned på närmaste stol, medan betjänten svarade:

— Han är i hotellet. Han var i musikhandeln, när jag kom dit med biljetten och han tog genast en droska för att fara hit.

— Gå och visa honom hit med ens, viskade Gloria och försökte betvinga sin rörelse.

— Vill du visa mig kortet, Gloria, bad miss Agrippina med klagande röst.

— Ja, visst tant. Det är hans visitkort. Jag visste att han var David Lindsay och att han genast skulle komma hit. Och likväl känner jag mig som om jag vore färdig att utandas min sista suck.

Miss Agrippina satte på sig lorgnetten och läste vad som stod på kortet, därpå sade hon helt lugnt i det hon steg upp:

— Min bästa Gloria, jag tror det är bäst, att jag drar mig tillbaka och låter dig ensam taga emot din besökare. (Och jag önskar att Herren eller någon annan ville väcka upp mig, ty jag vet att jag drömmer en vansinnig drömm, och vad är värre, pratar i sömnen) tillade hon och gick in i sin sängkammare.

Hon hade knappast stängt dörren om sig, då steg hördes i korridoren, och Ganymed öppnade dörren samt anmälde:

— Mr. David Lindsay, och drog sig tillbaka.

(Forts.)

Eclectric Olja för människor och djur.

60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC. Få det äkta PRIS 35c överallt.

Farm och hem.

OM TIDSENLIGA MJÖLKRUM.

Av byggnadskonsulent OLOV STYLIN.

En hygienisk mjölkbehandling i ladugården kräver ett ändamålsenligt mjölkrum för silning och eventuell kylning av mjölken samt till förvaring av mjölkkärl med mera.

Mjölkkammaren bör vara väl ventilerad, helst försedd med avlopp och golvsifon, samt med släta, tvättbara väggar. Vid större ladugårdar bör särskilt tvätt- och klädrum för personalen alltid ordnas. I mindre ladugårdar däremot måhända obehövligt.

Användning av mjölkmaskiner bidrager givetvis till en hygienisk mjölkbehandling, och förläggas vanligen maskin- och diskrum för dessa i närheten av mjölkrummet.

Direkt dörr mellan ladugården och mjölkrummet bör helst ej finnas, åtminstone i större ladugårdar, för luktens skull. Mjölken har ju, som bekant, stor benägenhet att taga åt sig ladugårds-, gödsel- och rovlukt etc., och bör därför mjölkkammaren, om den lägges i samband med ladugården, helst avskiljas med hel vägg mot denna (möjligen med sekundärfönster) och blott dörr utifrån från passage anbringas. I väggen mot ladugården (eventuellt under ett sekundärfönster) kunna då sillanordningar anbringas, så att mjölken, efter att ha genomgått silen, själv rinner i till exempel en i mjölkrummet placerad kylapparat och vidare ned i flaskorna i kylbassängen. Golvet bör därför ligga minst ½ meter lägre i mjölkrummet än i ladugården.

Mjölkrummets läge bör vara centralt i förhållande till de uppställda mjölkkorna. Vid större ladugårdar förlägges det vanligen i en utbyggnad på ladugårdens mitt, men bör då ses till, att om denna långsida ligger åt soligt väderstreck, utbyggnaden för mjölkrummets kylbassäng helst vändes mot norr med fönstren åt detta väderstreck.

Tvätt-, kläd-, mjölkmaskins- och diskrum bruka vanligen kombineras ihop till en grupp, med mjölkrummet, men böra då dessa helst vända sina respektive fönster åt soliga väder streck.

En kombination av dessa olika lokaler, som flertalet behöva tillgång på vatten och avlopp, gör vanligen, att vatten- och avloppsledningar där kunna koncentreras på ett håll, med en rörstam, vilket också har den fördelen att bliva billigast möjligt. Ovanför en dylik mjölkrumsbyggnad brukar man använda skullutrymmet för vattenbassäng, så att kortast möjliga ledningar på så sätt erhållas.

En billig hemmagjord mjölkkylningsbassäng kan göras av betong, t. ex. 6" i botten och 4" tjocka sidor (en del cement till 5 delar sand och grus). I ena sidan göres ett uttag för avloppsvatten. Bassängen bör helst vara tillräckligt hög för att kunna hålla vatten ända upp till mjölkkärlens halsar. Vattnet kan inledas från ena ändan och under kylningsprocessen hållas ständigt rinnande, om så önskas. Har man god tillgång på is, är naturligtvis användande av sådan den bästa kylningsmetoden.

Tidsenliga anordningar för silning och kylning av mjölk betala sig alltid.

Upplyftning av mjölkflaskorna ur bassängen från kylbassängen jämte släpningar och upplyftningar av dessa på mjölkkärrorna är vanligen ett mycket tungt arbete, som även går illa åt mjölkflaskorna.

Detta arbete kan underlättas genom att i kylbassängen ha en lös, gles flake av reglar, vilken är medelst i taket fastgjort hissblock höj- och sänkbar. Genom firning på detta lyftes sålunda alla mjölkflaskorna i höjden, så att de komma i jämnhöjd med en plattform gående fram till utlastningsdörren och i lagom höjd med mjölkvagnar eller slädar, varefter flaskorna lätt kunna föras ut på dessa.

En ännu bekvämare anordning för upplyftande medelst block och uttransport av en eller två mjölkflaskor i taget medelst en liten enskenig takbana av vinkeljärn, gående direkt till åkdonet, tillhandahålles av Fabriken Odin, Stockholm, Sverige.

De lokala förhållandena på varje plats spela naturligtvis in, beträffande den ena eller andra förläggningen eller inredningen. Ofta kan en förläggning av mjölkrummet helt avskiljas från ladugården vara bra, i t. ex. mindre hus med isällare eller dylikt, men skulle det ta för mycket plats här att ingå på detta — möjligen en annan gång.

Klädrummet bör helst vara försett med minst lika många klädskåp, som det finnes mjölkare eller mjölkerskor i ladugården, där dessa efter användningen inhänga mjölkdräkterna var och en i sitt skåp.

En tidsenlig och hygienisk inredning av mjölkrum och dylika lokaler har ingen som helst betydelse, om icke djurstallarna äro så konstruerade, ifråga om utfodring, utgödsling, ljustillgång, ventilation m. m., så att icke mjölken redan där förorenas. En ordentlig planläggning och inredning av nya eller ändrade ladugårdar bör givetvis därför överlämnas åt kompetent lantbruksarkitekt eller konsulent, då annars svåra misstagen kunna begås.

ROBIN HOOD FLOUR

ROBINHOOD mjölet genomgår alltid noggranna prövningar i laboratorierna och bagerierna samt vid kvarnarna, och man kan därför vara säker på att det är av högsta kvalitet när det levereras till Eder.

15

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

Dr. P. A. ECKMAN
Svensk Tandläkare
Gott Tandläkarearbete
Hörnet Main St. & Logan Ave. Telefon 86 667

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET
Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olyckligt äktenskap! Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, såsom svaghet, nervositet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, oöverträffliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c).
M. A. Ericius Remedy Co.
185 Pearsall Ave.,
JERSEY CITY, N. J.
Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

Praktik från Paris och New York sjukhus. Telefon 2009.
DR. JOSEPH BOULANGER
Läkare & kirurg
Licens för Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada"
Radium behandlingar, Röntgen laboratorium.
Kontor & bostad: 10007 Jasper Ave., Edmonton, Alberta.

Dr. F. A. NORDBYE
Skandinavisk läkare
Specialiserar i kirurgi.
Stort förstaklassigt sjukhus.
CAMROSE, ALTA.

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon 24 165 Svenska talas.

DR. GRAHAM WILSON
Specialist.
Njurlidande, blodsjukdomar, veneriska sjukdomar, hudsjukdomar. Mottagningstid 9 f.m. til 8 e.m. 666½ Main St. invid C. P. R. stationen. Tel.: Kontor: 28 013. Bostad: 42 679.

BLIV ICKE BLIND.

H. RUFUS ISAACS, D. O
Ögon Specialist.
Dufferin—Main, Wpg Tel.: 56 213

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon 21 834

I dessa korta rader vill jag göra Er uppmärksamma på att Ni bör ha Edra tänder i god kondition till Julen. Mina priser äro låga och mitt arbete förstklassigt. Fråga Edra landsmän. Dr. Frank R. King, 602 Main Str. Telefon 86 616. Kontorstid 9:30 till 6. Senare efter överenskommelse.

CHIROPRAKTIK
botar nästan alla sjukdomar.
PRÖVA DET.
Dr. G. BACH, D. C.,
Skriv till mig på svenska eller engelska, om Ni har tillfälle, och jag skall tala om vad jag kan göra för Eder.
Telefon 331, CAMROSE, ALTA.

HÖNSAVLARE!
Befria höns och fjäderfä från ohyra. Skänk $1 för att lära utan att röja metoden. Inga medicin, intet arbete. Små omkostnader. Metoden garanteras och pengarna återsändes i händelse metoden icke verkar. — N. S. JACOBSEN, Box 6, Foxton, Sask.

"Huru undvika sjösjuka."
Sjöresande behöva ej mera vara rädda för den förskräckliga sjösjukan. Genom att till undertecknad insända $1, erhålles en liten skrift, vari fullständiga upplysningar om bästa sättet att utan medicin förebygga nämnda ytterst obehagliga onda. Broschyren utges på engelska och svenska språket.
Skriv till
Mr. P. Anderson
1019—19, Ave. East,
CALGARY, ALTA.

Betala prenumerationen idag.

Önskar Ni Bli Frisk och Stark

Försumma då icke att i TID vända er till Dr. L. K. Leigh, ty han har med ensthende framgång behandlat otaliga fall av alla sjukdomar hos män, och hans utvalda mediciner, är så lägt, att vilken som helst kan betala det. Tjugufem års oavbruten praktik i behandling av trasetals fall visar att Dr. Leigh åtnjuter välförtjänt förtroende.

Behandlar pålitligt och framgångsfullt

Njure-, Kåss och Blodsjukdomar, Reumatism och alla sjukdomar i Brost, Lever, Njurar, Blåsa, Mage och andra organ. Short sagt alla sjukdomar hos män behandlas och botas säkert och varaktigt enligt den mest framskridna och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. All korrespondens på svenska och ansedd som privat. Mediciner sändas till Canada per paketpost.

Rådfrågning, personligen, genom brev eller frågelista, är alldeles kostnadsfri.

Värdefull Läkarebok Fritt

"GODA RÅD" den berömda svenska bok som Dr. Leigh skrivit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män och denna följder borde läsas av män i alla åldrar. Boken, jämte frågelista sändes alldeles gratis och portofritt i slutet omslag till alla, som insända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.